

**ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 149/2013****z dnia 19 grudnia 2012 r.**

**uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego <sup>(1)</sup>,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji <sup>(2)</sup>, w szczególności jego art. 4 ust. 4, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 4, art. 8 ust. 5, art. 10 ust. 4 i art. 11 ust. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy stworzyć ramy obejmujące przepisy dotyczące obowiązku rozliczania, jego stosowania i możliwych wyłączeń z tego obowiązku, a także technik ograniczania ryzyka, które muszą być stosowane w przypadku, gdy nie można przeprowadzić rozliczenia poprzez kontrahenta centralnego (CCP). W celu zapewnienia spójności między tymi przepisami, które powinny wejść w życie jednocześnie, oraz ułatwienia uzyskania ich kompleksowego obrazu oraz zapewnienia sprawnego dostępu do nich zainteresowanym stronom, a w szczególności osobom podlegającym wspomnianym obowiązkom, pożądane jest umieszczenie większości regulacyjnych standardów technicznych wymaganych na podstawie tytułu II rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w jednym rozporządzeniu.
- (2) Zważywszy na globalny charakter rynku instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w niniejszym rozporządzeniu należy uwzględnić odpowiednie, uzgodnione na forum międzynarodowym wytyczne i zalecenia w zakresie reform tego rynku i w zakresie obowiązkowego rozliczania, jak również powiązane przepisy opracowane w innych jurysdykcjach. Ramy służące stwierdzeniu istnienia obowiązku rozliczania uwzględniają w szczególności wymogi dotyczące obowiązkowego rozliczania opublikowane przez Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych. Dzięki temu utrzymana zostanie, w miarę możliwości, spójność z podejściem przyjętym w innych jurysdykcjach.
- (3) W celu doprecyzowania pewnej liczby pojęć wynikających z rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz określenia

terminów technicznych koniecznych do opracowania niniejszego standardu technicznego należy zdefiniować szereg terminów.

- (4) Pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe nie powinny narażać CCP, członka rozliczającego, klienta ani klienta pośredniego na dodatkowe ryzyko kontrahenta, a aktywa i pozycje kontrahenta pośredniego powinny mieć zapewniony odpowiedni poziom ochrony. Konieczne jest zatem, aby wszelkie pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe odpowiadały minimalnym warunkom zapewniającym ich bezpieczeństwo. W tym celu na strony zaangażowane w pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe zostają nałożone szczegółowe obowiązki. Porozumienia te wykraczają poza stosunek umowny pomiędzy klientami pośrednimi a klientem członka rozliczeniowego świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe.
- (5) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 wymaga, aby CCP był systemem wskazanym na mocy dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych <sup>(3)</sup>. Oznacza to, że członkowie rozliczający CCP powinni być uznawani za uczestników w rozumieniu tej dyrektywy. W związku z tym w celu zapewnienia klientom pośrednim poziomu ochrony równoważnego z ochroną udzieloną klientom na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 konieczne jest zapewnienie, aby klienci świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe byli instytucjami kredytowymi, przedsiębiorstwami inwestycyjnymi lub też równoważnymi instytucjami kredytowymi lub równoważnymi przedsiębiorstwami inwestycyjnymi z państw trzecich.
- (6) Należy ustanowić pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe, aby w przypadku niewykonania zobowiązania zapewnić klientom pośrednim poziom ochrony równoważny z ochroną udzielaną klientom bezpośrednim. W przypadku upadłości członka rozliczającego, który umożliwia pośrednie uzgodnienie rozliczeniowe, należy objąć klientów pośrednich operacją przenoszenia pozycji klientów do alternatywnego członka rozliczającego zgodnie z wymogami dotyczącymi przenoszenia ustanowionymi na mocy art. 39 i 48 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. W ramach pośrednich uzgodnień rozliczeniowych powinny również istnieć odpowiednie zabezpieczenia na wypadek upadłości klienta, które powinny zapewniać przenoszenie pozycji klientów pośrednich do alternatywnego podmiotu oferującego usługi rozliczeniowe.

<sup>(1)</sup> Dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

- (7) Ponieważ pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe mogą być źródłem szczególnych ryzyk, wszystkie strony pośredniego uzgodnienia rozliczeniowego, w tym członkowie rozliczeniowi i CCP, powinni stale identyfikować i monitorować istotne ryzyka wynikające z tego uzgodnienia oraz zarządzać tymi ryzykami. Szczególnie ważna w tym kontekście jest odpowiednia wymiana informacji pomiędzy klientami świadczącymi pośrednie usługi rozliczeniowe a członkami rozliczającymi umożliwiającymi te usługi. Członkowie rozliczający powinni wykorzystywać udostępnione przez klientów informacje wyłącznie do celów zarządzania ryzykiem i powinni zapobiegać niewłaściwemu wykorzystywaniu szczególnie chronionych informacji handlowych, w tym poprzez tworzenie barier skutecznie oddzielających poszczególne oddziały instytucji finansowej w celu zapobiegania konfliktom interesów.
- (8) Po udzieleniu CCP zezwolenia na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym właściwy organ ma obowiązek powiadomić o tym zezwoleniu Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUN-GiPW). Powiadomienie to powinno zawierać szczegółowe informacje konieczne EUNGiPW do przeprowadzenia procedury oceny, w tym informacje na temat płynności i wolumenu danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Chociaż informacje wpływają do EUNGiPW od właściwego organu, to jednak wymagane informacje powinny najpierw zostać dostarczone właściwemu organowi przez CCP występującego o zezwolenie, a właściwy organ może te informacje następnie uzupełnić.
- (9) Nie zawsze wszystkie informacje, które powinny być zawarte w powiadomieniach kierowanych do EUNGiPW przez właściwy organ w związku z obowiązkiem rozliczania, mogą być dostępne, zwłaszcza w przypadku nowych produktów; należy jednak wówczas przedstawiać dostępne dane szacunkowe, w tym wyraźne informacje na temat dokonanych założeń. Powiadomienie powinno także zawierać informacje dotyczące kontrahentów, takie jak ich typ i liczba, działania wymagane przed rozpoczęciem rozliczania poprzez CCP, zdolność prawna i operacyjna kontrahentów lub ich ramy zarządzania ryzykiem, tak aby umożliwić EUNGiPW ocenę zdolności aktywnych kontrahentów do wywiązywania się z obowiązku rozliczania w sposób niepowodujący zakłóceń na rynku.
- (10) Powiadomienie kierowane do EUNGiPW przez właściwy organ powinno zawierać informacje na temat stopnia standaryzacji, płynności i dostępności informacji cenowych, aby EUNGiPW mógł ocenić, czy dana klasa instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinna podlegać obowiązkowi rozliczania. Kryteria związane ze standaryzacją warunków umownych i procesów operacyjnych danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym stanowią wskaźnik standaryzacji warunków ekonomicznych dotyczących tej klasy instrumentów pochodnych, ponieważ warunki umowne i procesy mogą być standaryzowane tylko wówczas, gdy te warunki ekonomiczne są ustandaryzowane. Kryteria dotyczące płynności i dostępności informacji o cenach są oceniane przez EUNGiPW pod kątem innych czynników niż przyjęte na potrzeby oceny dokonywanej przez właściwy organ w ramach procesu wydawania zezwolenia dla CCP. Płynność w tym kontekście ocenia się w szerszej perspektywie i różni się ona od płynności, która istniałaby po wprowadzeniu obowiązku rozliczania. W szczególności fakt, że kontrakt ma wystarczającą płynność, aby być rozliczanym przez CCP, nie oznacza automatycznie, że powinien on podlegać obowiązkowi rozliczania. Ocena EUNGiPW nie powinna powielać analizy już przeprowadzonej przez właściwy organ.
- (11) Informacje, które ma przedstawiać właściwy organ w związku z obowiązkiem rozliczania, powinny umożliwić EUNGiPW ocenę dostępności informacji o cenach. W tym kontekście fakt posiadania przez CCP w danym momencie dostępu do informacji o wycenach nie oznacza, że uczestnicy rynku będą mieć w przyszłości dostęp do tych informacji. W związku z tym fakt posiadania przez CCP dostępu do informacji o cenach niezbędnych do zarządzania ryzykiem wiążącym się z rozliczaniem kontraktów pochodnych należących do danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie oznacza automatycznie, że dana klasa instrumentów pochodnych powinna podlegać obowiązkowi rozliczania.
- (12) Poziom szczegółowości informacji dostępnych w rejestrze klas kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które podlegają obowiązkowi rozliczania, zależy od znaczenia szczegółowości tych informacji dla identyfikacji każdej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W związku z tym poziom szczegółowości informacji zawartych w rejestrze może się różnić w przypadku różnych klas kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (13) Umożliwienie dostępu do systemu obrotu większej liczbie CCP mogłoby poszerzyć dostęp uczestników do tego systemu i zwiększyć w ten sposób ogólną płynność. W tej sytuacji konieczne jest jednak określenie pojęcia fragmentacji płynności w ramach systemu obrotu na wypadek, gdyby zagrażała ona sprawnemu i prawidłowemu funkcjonowaniu rynków, na których prowadzony jest obrót klasą instrumentów finansowych, której dotyczy składany wniosek.
- (14) Ocena organu właściwego dla systemu obrotu, o dostęp do którego wnioskuje CCP, oraz ocena organu właściwego dla CCP powinny opierać się na dostępnych mechanizmach zapobiegających fragmentacji płynności w ramach systemu obrotu.
- (15) Aby zapobiec fragmentacji płynności, wszyscy uczestnicy systemu obrotu powinni być w stanie rozliczać wszystkie zawarte pomiędzy nimi transakcje. Nałożenie na wszystkich członków rozliczających dotychczasowego CCP wymogu, aby zostali członkami rozliczającymi także każdego nowego CCP obsługującego dany system obrotu, nie byłoby jednak proporcjonalne. Jeżeli istnieją podmioty będące jednocześnie członkami rozliczającymi obu CCP, mogą one umożliwiać przenoszenie i rozliczanie transakcji zawieranych przez uczestników rynku, z których każdy obsługiwany jest przez innego

- z tych dwóch CCP, aby ograniczyć ryzyko fragmentacji płynności. Niemniej jednak ważne jest, aby wniosek CCP o dostęp do systemu obrotu nie prowadził do fragmentacji płynności w sposób zwiększający ryzyko, na które jest narażony dotychczasowy CCP.
- (16) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 wniosek CCP o dostęp do systemu obrotu nie powinien wymagać interoperacyjności, zatem przepisy niniejszego rozporządzenia nie powinny nakazywać interoperacyjności jako jedynej metody rozwiązania problemu fragmentacji płynności. Z drugiej strony, niniejsze rozporządzenie nie powinno jednak uniemożliwiać CCP dobrowolnego zawierania takich porozumień, o ile spełnione są warunki konieczne do ustanowienia interoperacyjności.
- (17) W celu ustalenia, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przyczyniają się w sposób obiektywnie mierzalny do zmniejszenia ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, kontrahenci niefinansowi powinni stosować jedno z kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu, w tym definicję na gruncie rachunkowości opierającą się na przepisach międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF). Definicja na gruncie rachunkowości może być stosowana przez kontrahentów nawet jeżeli nie stosują oni przepisów MSSF. W przypadku kontrahentów niefinansowych, którzy mogą stosować lokalne reguły rachunkowości, zakłada się, że większość kontraktów sklasyfikowanych zgodnie z lokalnymi regułami rachunkowości jako zabezpieczenie będzie się pokrywać z ogólną definicją kontraktów zmniejszających ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami określoną w niniejszym rozporządzeniu.
- (18) W pewnych okolicznościach może nie być możliwe zabezpieczenie ryzyka za pomocą bezpośrednio z nim związanego kontraktu pochodnego, tzn. kontraktu mającego dokładnie takie same aktywa bazowe i termin rozliczenia jak pokrywane ryzyko. W takim przypadku kontrahent niefinansowy może zastosować w celu pokrycia swojej ekspozycji zabezpieczenie zastępcze w postaci innego, silnie skorelowanego instrumentu takiego jak instrument z innymi, ale bardzo zbliżonymi pod względem zachowania ekonomicznego aktywami bazowymi. Oprócz tego pewne grupy kontrahentów niefinansowych, które zawierają kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem jednego podmiotu, mogą stosować w celu ochrony przed ryzykiem związanym z ogólnym ryzykiem grupy zabezpieczenia w skali makro lub zabezpieczenia portfela. Takie zabezpieczenia w skali makro, zabezpieczenia portfela lub zabezpieczenia zastępcze dotyczące kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mogą stanowić zabezpieczenie do celów niniejszego rozporządzenia i powinny być analizowane pod kątem kryteriów służących do oceny, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w obiektywny sposób ograniczają ryzyko.
- (19) Ryzyko może zmieniać się z czasem i w celu dostosowania do zmian ryzyka kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które zostały pierwotnie zawarte w celu ograniczenia ryzyka związanego z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, mogą wymagać kompensowania za pomocą dodatkowych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Zabezpieczenie ryzyka można zatem osiągnąć za pomocą pewnej kombinacji kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w tym pozycji przeciwstawnych w kontraktach zamykających pozycje w kontraktach, które straciły związek z ryzykiem dotyczącym działalności gospodarczej lub działalności w zakresie zarządzania aktywami i pasywami.
- (20) Zakres ryzyk bezpośrednio związanych z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami jest bardzo szeroki i różni się w zależności od sektora gospodarki. Ryzyka związane z działalnością gospodarczą dotyczą zwykle nakładów na funkcję produkcyjną przedsiębiorstwa oraz produktów i usług przez nie sprzedawanych lub świadczonych. Działalność w zakresie zarządzania aktywami i pasywami jest zwykle związana z zarządzaniem finansowaniem podmiotu w krótkim i długim okresie, w tym jego długiem, oraz metodami inwestowania środków finansowych uzyskiwanych lub posiadanych przez podmiot, w tym zarządzaniem środkami pieniężnymi. Na działalność w zakresie zarządzania aktywami i pasywami oraz działalność gospodarczą mogą wpływać zwykle źródła ryzyka, takie jak ryzyko walutowe, ryzyko związane z cenami towarów, inflacją czy też ryzyko kredytowe. Ponieważ celem instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest ochrona przed określonym ryzykiem, na potrzeby analizy ryzyk bezpośrednio związanych z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami należy zdefiniować te ryzyka w spójny sposób, uwzględniając oba rodzaje działalności. Oprócz tego rozdzielenie tych dwóch rodzajów działalności może mieć niezamierzone konsekwencje z uwagi na fakt, że – w zależności od sektora, w którym działają kontrahenci niefinansowi – określone ryzyko może być zabezpieczone w ramach działalności związanej z zarządzaniem aktywami i pasywami lub w ramach działalności gospodarczej.
- (21) Chociaż progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania mogą zostać ustalone na podstawie znaczenia systemowego powiązanych ryzyk, należy uwzględnić fakt, że instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które ograniczają ryzyko, są wyłączone z obliczeń progów rozliczeniowych i że te progi rozliczeniowe dopuszczają wyjątek od obowiązku rozliczania w przypadku kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które mogą być uznane za zawarte w celach innych niż zabezpieczenie. W szczególności wartość progów rozliczeniowych powinna podlegać okresowym przeglądom i należy ją określać dla poszczególnych klas kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym określone do celów progów

rozliczeniowych mogą różnić się od klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym określonych do celów obowiązku rozliczania. Określając wartość progów rozliczeniowych, należy uwzględnić w należyтым stopniu potrzebę określenia jednolitego wskaźnika odzwierciedlającego znaczenie systemowe sumy pozycji i ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i na klasy aktywów, do których są zaliczane instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Ponadto progi rozliczeniowe stosowane przez kontrahentów niefinansowych powinny być łatwe do wdrożenia.

- (22) Podczas określania wartości progowych rozliczania należy brać pod uwagę znaczenie systemowe sumy pozycji i ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i na klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012. Należy jednak przyjąć, że te pozycje i ekspozycje netto są różne od ekspozycji netto dla wszystkich kontrahentów i dla wszystkich klas aktywów. Ponadto zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 te pozycje netto powinny być sumowane w celu określenia danych uwzględnianych do celów ustalenia progów rozliczania. Przy ustalaniu progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania należy zatem uwzględnić łączną sumę brutto będącą wynikiem sumowania tych pozycji netto. Wartość referencyjna brutto będąca wynikiem tego sumowania powinna być stosowana jako wskaźnik referencyjny na potrzeby ustalania progów rozliczania.
- (23) Co więcej, struktura działalności kontrahentów niefinansowych w zakresie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zazwyczaj prowadzi do niskiego poziomu nettingu, ponieważ pozycje zajmowane na kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mają ten sam kierunek. W rezultacie różnica pomiędzy sumą pozycji i ekspozycji netto w rozbiciu na kontrahentów i na klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym byłaby bardzo zbliżona do wartości brutto kontraktów. W związku z powyższym oraz w celu uproszczenia regulacji, wartość brutto kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należy stosować jako dopuszczalny wskaźnik zastępczy środka, który jest brany pod uwagę podczas ustalania progów rozliczania.
- (24) Z uwagi na fakt, że kontrahenci niefinansowi, którzy nie przekraczają progów rozliczeniowych, nie mają obowiązku wyceniać swoich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym według wartości rynkowej, stosowanie tej wyceny na potrzeby ustalania progów rozliczeniowych nie byłoby celowe, ponieważ nakładałoby na kontrahentów niefinansowych duże obciążenie, nieproporcjonalne do ryzyka, któremu by w ten sposób zapobiegano. Stosowanie zamiast tego wartości referencyjnej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym umożliwiłoby proste podejście, które nie jest

obciążone ryzykiem związanym ze zdarzeniami zewnętrznymi w przypadku kontrahentów niefinansowych.

- (25) Przekroczenie jednej z wartości określonych dla klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinno powodować przekroczenie progów rozliczeniowych dla wszystkich klas, z uwagi na następujące fakty: ograniczające ryzyko kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym są wyłączone z obliczeń progów rozliczania; konsekwencje przekroczenia progów rozliczania są związane nie tylko z obowiązkiem rozliczania, ale dotyczą także technik ograniczania ryzyka; podejście przyjęte w odniesieniu do odpowiednich obowiązków na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 mających zastosowanie do kontrahentów niefinansowych powinno być proste, ponieważ większość kontrahentów niefinansowych nie ma charakteru profesjonalnego.
- (26) W przypadku kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie podlegają rozliczaniu, powinny mieć zastosowanie techniki ograniczania ryzyka takie jak potwierdzenie w odpowiednim czasie. Potwierdzenie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym może dotyczyć umowy ramowej, umowy ramowej w zakresie zatwierdzania kontraktów lub innych warunków standardowych, lub większej liczby tych umów lub warunków. Potwierdzenie to może nastąpić w formie umowy zawieranej drogą elektroniczną lub dokumentu podpisanego przez obu kontrahentów.
- (27) Niezwykle ważne jest, aby kontrahenci potwierdzali warunki swoich transakcji jak najszybciej po zawarciu transakcji, zwłaszcza w przypadku gdy transakcja jest zawierana lub przetwarzana elektronicznie, w celu zapewnienia obustronnego porozumienia i pewności prawa w zakresie warunków transakcji. W szczególności kontrahenci zawierający niestandardowe lub złożone kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mogą potrzebować wdrożyć specjalne instrumenty w celu wywiązania się z obowiązku terminowego potwierdzania swoich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Terminowe potwierdzanie przewidywałoby również rozwój odpowiednich praktyk rynkowych w tym obszarze.
- (28) W celu dalszego ograniczenia ryzyka uzgadnianie portfela umożliwi każdemu kontrahentowi dokonanie kompleksowego przeglądu portfela transakcji z punktu widzenia jego kontrahenta, tak aby móc szybko zidentyfikować wszelkie nieporozumienia dotyczące najważniejszych warunków transakcji. Warunki te obejmują wycenę każdej transakcji i mogą również obejmować inne istotne informacje, takie jak datę wejścia w życie, wyznaczony termin zapadalności, ewentualne daty płatności lub rozrachunku, wartość referencyjną kontraktu i walutę transakcji, instrument bazowy, pozycję kontrahentów, porozumienie odnośnie do płatności w dni robocze i wszelkie odpowiednie stałe lub zmienne stopy oprocentowania kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

- (29) Z uwagi na różne profile ryzyka oraz aby uzgadnianie portfela stanowiło proporcjonalną technikę ograniczania ryzyka, częstotliwość uzgadniania i wielkość uwzględnianego portfela powinny być różne w zależności od charakteru kontrahentów. Bardziej rygorystyczne wymogi powinny mieć zastosowanie do kontrahentów, zarówno finansowych, jak i niefinansowych, którzy przekraczają próg rozliczenia, natomiast w przypadku kontrahentów niefinansowych, którzy nie przekroczą progu rozliczenia, uzgadnianie powinno być wymagane rzadziej, niezależnie od kategorii ich kontrahenta, który jednocześnie korzystałby z takiego rzadszego uzgadniania w odniesieniu do odpowiedniej części jego portfela.
- (30) Kompresja portfela może także stanowić skuteczne narzędzie ograniczania ryzyka, w zależności od czynników takich, jak wielkość portfela związanego z danym kontrahentem, zapadalność, cel i stopień standaryzacji kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Kontrahenci finansowi i niefinansowi posiadający portfele nierozliczanych przez CCP kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które przekraczają poziom określony w niniejszym rozporządzeniu, powinni posiadać procedury mające na celu badanie możliwości dokonania kompresji portfela, która pozwoliłaby im zmniejszyć ich ryzyko kredytowe kontrahenta.
- (31) Celem procedury rozstrzygania sporów jest ograniczanie ryzyka wynikającego z kontraktów niepodlegających centralnemu rozliczaniu. Kontrahenci, którzy zawierają pomiędzy sobą transakcje na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, powinni uzgodnić wcześniej ramy rozstrzygania ewentualnych sporów. Ramy te powinny odwoływać się do mechanizmów rozstrzygania sporów takich jak arbitraż przez osobę trzecią czy mechanizm badania opinii uczestników rynku. Ich celem jest zapobieganie narastaniu nierozstrzygniętych sporów i narażaniu kontrahentów na dodatkowe ryzyko. Spory należy identyfikować, zarządzać nimi i odpowiednio je ujawniać.
- (32) W celu określenia warunków rynkowych, które uniemożliwiają wycenę według wartości rynkowej, konieczne jest zdefiniowanie nieaktywnych rynków. Może istnieć wiele powodów nieaktywności rynku, w tym brak regularnie przeprowadzanych transakcji na warunkach rynkowych, przy czym „zawarcie transakcji na warunkach rynkowych” należy rozumieć zgodnie z przepisami dotyczącymi rachunkowości.
- (33) Niniejsze rozporządzenie stosuje się do kontrahentów finansowych i kontrahentów niefinansowych przekraczających próg rozliczenia i opracowano je z uwzględnieniem przepisów dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych<sup>(1)</sup>, które określają także wymogi do spełnienia w przypadku dokonywania wyceny w oparciu o model.
- (34) Chociaż koncepcja modelu stosowanego do wyceny w oparciu o model może zostać opracowana wewnętrznie lub zewnętrznie, to w celu zapewnienia wymaganego stopnia odpowiedzialności za ten model wymagane jest jego zatwierdzenie przez radę dyrektorów lub komisję delegowaną rady dyrektorów.
- (35) W przypadku gdy kontrahenci mogą stosować wyłączenie wewnątrzgrupowe po wystosowaniu powiadomienia do właściwych organów, ale przed upływem terminu, w którym właściwe organy mogą zgłosić swój sprzeciw, ważne jest zapewnienie, aby właściwe organy otrzymywały we właściwym terminie odpowiednie i wystarczające informacje umożliwiające im ocenę, czy powinny sprzeciwić się zastosowaniu wyłączenia.
- (36) Przewidywane wielkości, wolumeny i częstotliwości wewnątrzgrupowych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mogą zostać określone na podstawie historycznych transakcji wewnątrzgrupowych kontrahentów oraz przewidywanego modelu i działalności planowanej w przyszłości.
- (37) Jeżeli kontrahenci stosują wyłączenie wewnątrzgrupowe, powinni podawać do wiadomości publicznej informacje zapewniające przejrzystość wobec uczestników rynku i potencjalnych wierzycieli. Ma to szczególne znaczenie na potrzeby oceny ryzyka przez potencjalnych wierzycieli kontrahentów. Celem ujawniania informacji jest zapobieganie powstawaniu błędnego przekonania, że kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegają centralnemu rozliczaniu lub że stosowane są wobec nich techniki ograniczania ryzyka, gdy w rzeczywistości nie ma to miejsca.
- (38) Ramy czasowe, w których ma zostać wdrożony wymóg potwierdzania w odpowiednim czasie, wymagają działań dostosowawczych, w tym zmian praktyk rynkowych i systemów informatycznych. Z uwagi na fakt, że wymagane tempo dostosowań mających na celu przestrzeganie przepisów może być różne w zależności od kategorii kontrahentów i od klasy aktywów, do której są zaliczane instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, określenie terminów stopniowego wdrażania, które uwzględniłyby te różnice, umożliwiłoby optymalizację ram czasowych potwierdzeń dla tych kontrahentów i produktów, które mogą osiągnąć gotowość szybciej.
- (39) Standardy określone w odniesieniu do uzgadniania i kompresji portfeli czy też rozstrzygania sporów wymagałyby od kontrahentów ustanowienia procedur, polityk, procesów oraz zmian dokumentów, które zajmą pewien czas. Wejście w życie powiązanych wymogów powinno zostać opóźnione, aby dać kontrahentom czas na podjęcie działań koniecznych do zastosowania się do przepisów.
- (40) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów wartościowych.

(1) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

- (41) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010<sup>(1)</sup> EUNGiPW przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, przeanalizował związane z nimi potencjalne koszty i korzyści oraz zwrócił się o ich zaopiniowanie do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych utworzonej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

## ROZDZIAŁ I

### INFORMACJE OGÓLNE

#### Artykuł 1

#### Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „klient pośredni” oznacza klienta będącego klientem członka rozliczającego;
- „pośrednie uzgodnienie rozliczeniowe” oznacza ogół stosunków umownych pomiędzy kontrahentem centralnym (CCP), członkiem rozliczającym, klientem członka rozliczającego i klientem pośrednim, które umożliwiają klientowi członka rozliczającego świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz klienta pośredniego;
- „potwierdzenie” oznacza dokumentację zgody kontrahentów na wszystkie warunki kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

## ROZDZIAŁ II

### POŚREDNIE UZGODNIENIA ROZLICZENIOWE

(art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

#### Artykuł 2

#### Struktura pośrednich uzgodnień rozliczeniowych

1. Jeżeli członek rozliczający jest gotowy umożliwiać pośrednie rozliczanie, każdy klient tego członka rozliczającego może świadczyć pośrednie usługi rozliczeniowe na rzecz swojego własnego klienta lub większej ich liczby, pod warunkiem że dany klient członka rozliczającego jest instytucją kredytową lub przedsiębiorstwem inwestycyjnym, które posiadają zezwolenie, lub też równoważną instytucją kredytową lub równoważnym przedsiębiorstwem inwestycyjnym z państwa trzeciego.

2. Warunki umowne pośredniego uzgodnienia rozliczeniowego są uzgadniane pomiędzy klientem członka rozliczającego a klientem pośrednim po zasięgnięciu opinii członka rozliczającego na temat kwestii, które mogą mieć wpływ na operacje członka rozliczającego. Warunki te obejmują spoczywające na kliencie obowiązki umowne dotyczące honorowania wszystkich zobowiązań klienta pośredniego wobec członka rozliczającego. Obowiązki te dotyczą wyłącznie transakcji zawieranych w ramach pośredniego uzgodnienia rozliczeniowego, których zakres jest wyraźnie dokumentowany w uzgodnionych umowach.

#### Artykuł 3

#### Obowiązki CCP

1. Pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe nie podlegają tym normom prowadzenia działalności CCP, które uniemożliwiają ich zawarcie na rozsądnych warunkach komercyjnych. Na żądanie członka rozliczającego CCP prowadzi oddzielną ewidencję i rachunki, które umożliwiają każdemu klientowi odróżnienie na rachunkach prowadzonych przez CCP własnych aktywów i pozycji tego klienta od aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek jego klientów pośrednich.

2. CCP identyfikuje i monitoruje wszelkie istotne ryzyka wynikające z pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, które mogą mieć wpływ na odporność CCP, oraz zarządzają tymi ryzykami.

#### Artykuł 4

#### Obowiązki członków rozliczających

1. Członek rozliczający występujący z ofertą umożliwiania pośrednich usług rozliczeniowych musi proponować rozsądne warunki komercyjne. Bez uszczerbku dla poufności porozumień umownych z poszczególnymi klientami, członek rozliczający podaje do publicznej wiadomości warunki ogólne, na których jest gotowy umożliwiać pośrednie usługi rozliczeniowe. Warunki te mogą obejmować minimalne wymogi operacyjne obowiązujące klientów świadczących pośrednie usługi rozliczeniowe.

2. Umożliwiając pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe, członek rozliczający wdraża jeden z następujących mechanizmów wyodrębniania zgodnie z instrukcjami klienta:

a) prowadzenie oddzielnych ewidencji i rachunków, które umożliwiają każdemu klientowi odróżnienie na rachunkach prowadzonych u członka rozliczającego własnych aktywów i pozycji tego klienta od aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek jego klientów pośrednich;

b) prowadzenie oddzielnych ewidencji i rachunków, które umożliwiają każdemu klientowi odróżnienie na rachunkach prowadzonych u członka rozliczającego aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek klienta pośredniego od aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek innych klientów pośrednich.

3. Wymóg dotyczący odróżnienia aktywów i pozycji utrzymywanych u członka rozliczającego jest uznawany za spełniony, jeżeli wypełnione są warunki określone w art. 39 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

4. Członek rozliczający ustanawia solidne procedury zarządzania przypadkiem niewykonania zobowiązania przez klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe. Procedury te obejmują rzetelny mechanizm przenoszenia pozycji i aktywów do alternatywnego klienta lub członka rozliczającego, pod warunkiem uzyskania zgody zainteresowanych klientów pośrednich. Klient lub członek rozliczający nie ma obowiązku przyjęcia tych pozycji, chyba że zawarł wcześniej porozumienie umowne, które go do tego zobowiązuje.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

5. Członek rozliczający zapewnia także, aby jego procedury umożliwiały upłynnienie aktywów i pozycji klientów pośrednich oraz wypłatę przez członka rozliczającego wszystkich środków pieniężnych należnych klientom pośrednim w krótkim czasie po niewykonaniu zobowiązania przez klienta.

6. Członek rozliczający identyfikuje i monitoruje wszelkie ryzyka wynikające z umożliwiania pośrednich porozumień rozliczeniowych, w tym ryzyko związane z wykorzystaniem informacji przekazywanych przez klientów na mocy art. 4 ust. 3, oraz zarządza tymi ryzykami. Członek rozliczający ustanawia solidne procedury wewnętrzne w celu uniemożliwienia wykorzystania tych informacji do celów handlowych.

#### Artykuł 5

### Obowiązki klientów

1. Klient świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe prowadzi oddzielną ewidencję i rachunki, które umożliwiają mu odróżnienie własnych aktywów i pozycji od aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek jego klientów pośrednich. Oferuje on klientom pośrednim wybór między alternatywnymi metodami wyodrębnienia rachunków określonymi w art. 4 ust. 2 oraz zapewnia, aby klienci pośredni byli w pełni poinformowani o ryzykach związanych z każdą metodą wyodrębnienia. Informacje przekazywane przez klienta klientom pośrednim obejmują szczegółowe ustalenia dotyczące przeniesienia pozycji i rachunków do klienta alternatywnego.

2. Klient świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe zwraca się do członka rozliczającego z wnioskiem o otwarcie wyodrębnionego rachunku w CCP. Rachunek ten służy wyłącznie do celów przechowywania aktywów i pozycji jego klientów pośrednich.

3. Klient przekazuje członkowi rozliczającemu wystarczającą ilość informacji, aby ten był w stanie identyfikować i monitorować wszelkie ryzyka wynikające z umożliwiania pośrednich uzgodnień rozliczeniowych oraz zarządzać tymi ryzykami. W przypadku niewykonania zobowiązania przez klienta wszelkie będące w posiadaniu klienta informacje dotyczące jego klientów pośrednich są niezwłocznie udostępniane członkowi rozliczającemu.

#### ROZDZIAŁ III

### POWIADOMIENIE EUNGIPW DO CELÓW OBOWIĄZKU ROZLICZANIA

(art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

#### Artykuł 6

### Szczegółowe informacje, które powinny być zawarte w powiadomieniu

1. Powiadomienie do celów obowiązku rozliczania zawiera następujące informacje:

- oznaczenie klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- oznaczenie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w obrębie klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

c) inne informacje, które powinny być zawarte w rejestrze publicznym zgodnie z art. 8;

d) wszelkie dodatkowe cechy charakterystyczne konieczne do odróżnienia kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które należą do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem, od kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które do tej klasy nie należą;

e) dowody potwierdzające stopień standaryzacji warunków umownych i procesów operacyjnych mających zastosowanie do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

f) dane dotyczące wolumenu danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

g) dane dotyczące płynności danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

h) dowody potwierdzające dostępność dla uczestników rynku rzetelnych, wiarygodnych i powszechnie akceptowanych informacji o wycenach kontraktów należących do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

i) dowody potwierdzające wpływ obowiązku rozliczania na dostępność informacji o cenach dla uczestników rynku.

2. Do celów ustalenia daty lub dat, od których obowiązek rozliczania staje się skuteczny, w tym ewentualnego stopniowego wdrażania tego obowiązku, oraz kategorii kontrahentów, do których obowiązek rozliczania ma zastosowanie, powiadomienie do celów obowiązku rozliczania zawiera:

a) dane istotne dla oszacowania przewidywanego wolumenu danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jeżeli zaczęłaby ona podlegać obowiązkowi rozliczania;

b) dowody potwierdzające zdolność danego CCP do obsługi przewidywanego wolumenu danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jeżeli zaczęłaby ona podlegać obowiązkowi rozliczania, oraz do zarządzania ryzykiem wynikającym z rozliczania danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w tym za pośrednictwem uzgodnień rozliczeniowych z klientami lub klientami pośrednimi;

c) rodzaj i liczbę kontrahentów, którzy są i prawdopodobnie pozostaną aktywni na rynku danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jeżeli zaczęłaby ona podlegać obowiązkowi rozliczania;

- d) opis poszczególnych zadań, które muszą zostać wykonane, aby można było rozpocząć rozliczanie poprzez CCP, oraz określenie czasu wymaganego do wykonania każdego zadania;
- e) informacje dotyczące zdolności do zarządzania ryzykiem oraz zdolności prawnej i operacyjnej grupy kontrahentów, którzy są aktywni na rynku danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jeżeli zaczęłyby ona podlegać obowiązkowi rozliczania.

3. Dane dotyczące wolumenu i płynności zawierają – w odniesieniu do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz w odniesieniu do każdego kontraktu pochodnego należącego do tej klasy – istotne informacje rynkowe, w tym dane historyczne, dane aktualne oraz wszelkie przewidywane zmiany, do których może dojść, jeżeli dana klasa kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zacznie podlegać obowiązkowi rozliczania, w tym:

- a) liczbę transakcji;
- b) łączny wolumen;
- c) pozycje otwarte ogółem;
- d) liczbę otwartych kontraktów z danej klasy, w tym średnią liczbę zleceń i zapytań o kwotowanie;
- e) szerokość spreadu;
- f) miary płynności w skrajnych warunkach rynkowych;
- g) miary płynności na potrzeby realizacji procedur na wypadek niewykonania zobowiązania;

4. Informacje dotyczące stopnia standaryzacji warunków umownych i procesów operacyjnych mających zastosowanie do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których mowa w ust. 1 lit. e), obejmują – w odniesieniu do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz w odniesieniu do każdego kontraktu pochodnego należącego do tej klasy – dane dotyczące dziennego kursu odniesienia oraz liczbę dni w roku, w których obowiązuje kurs odniesienia, który uznaje za miarodajny w skali co najmniej dwunastu ostatnich miesięcy.

#### ROZDZIAŁ IV

#### KRYTERIA SŁUŻĄCE DO OKREŚLANIA OBOWIĄZKU ROZLICZANIA W ODNIESIENIU DO KLAS KONTRAKTÓW POCODNYCH BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM OBROTU POZA RYNKIEM REGULOWANYM

(art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

##### Artykuł 7

#### Kryteria oceniane przez EUNGiPW

1. W odniesieniu do stopnia standaryzacji warunków umownych i procesów operacyjnych mających zastosowanie do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu

poza rynkiem regulowanym Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) bierze pod uwagę, czy:

- a) warunki umowne dotyczące odpowiedniej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym obejmują wspólną dokumentację prawną, w tym umowy ramowe o wzajemnej kompensacie zobowiązań, definicje, standardowe warunki i potwierdzenia, które zawierają specyfikacje kontraktu zwykle stosowane przez kontrahentów;
- b) czy procesy operacyjne dotyczące danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegają automatycznemu przetwarzaniu w zakresie rozliczania i rozrachunku kontraktów oraz procesom związanym z cyklem życia kontraktu, które są zarządzane w jednolity sposób, zgodnie z harmonogramem powszechnie przyjętym wśród kontrahentów.

2. W odniesieniu do wolumenu i płynności danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym EUNGiPW bierze pod uwagę:

- a) czy depozyty zabezpieczające lub wymogi finansowe CCP będą proporcjonalne do ryzyka, które ma ograniczyć wprowadzenie obowiązku rozliczania;
- b) czy wielkość i głębokość rynku produktu są stabilne w dłuższym horyzoncie czasowym;
- c) prawdopodobieństwo utrzymania dostatecznego zróżnicowania rynku w przypadku niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego;
- d) liczbę i wartość transakcji.

3. W odniesieniu do dostępności rzetelnych, wiarygodnych i powszechnie akceptowanych informacji o wycenach w danej klasie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym EUNGiPW bierze pod uwagę, czy informacje potrzebne do prawidłowej wyceny kontraktów należących do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym są łatwo dostępne uczestnikom rynku na normalnych zasadach handlowych i czy pozostaną one łatwo dostępne, jeżeli dana klasa kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zacznie podlegać obowiązkowi rozliczania.

#### ROZDZIAŁ V

#### REJESTR PUBLICZNY

(art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

##### Artykuł 8

#### Szczegółowe informacje, które powinny być zawarte w rejestrze EUNGiPW

1. W odniesieniu do każdej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, która podlega obowiązkowi rozliczania, rejestr publiczny EUNGiPW zawiera:

- a) klasę aktywów, do której zaliczają się kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;



- b) typ kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które należą do danej klasy;
- c) aktywa bazowe kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem należących do danej klasy;
- d) w przypadku aktywów bazowych będących instrumentami finansowymi – wskazanie, czy instrument bazowy stanowi pojedynczy instrument finansowy, emitent czy też indeks lub portfel;
- e) w przypadku innych aktywów bazowych – wskazanie kategorii aktywów bazowych;
- f) walutę referencyjną i rozrachunkową kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do danej klasy;
- g) zakres terminów zapadalności kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do danej klasy;
- h) warunki rozrachunku kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do danej klasy;
- i) zakres częstotliwości płatności kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do danej klasy;
- j) identyfikator produktu dla odpowiedniej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- k) wszelkie cechy charakterystyczne konieczne do odróżnienia pojedynczych kontraktów w obrębie odpowiedniej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
2. W odniesieniu do CCP, które posiadają zezwolenie lub są uznane do celu obowiązku rozliczania, rejestr publiczny EUNGIPW zawiera dla każdego CCP:
- a) kod identyfikacyjny zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1247/2012 <sup>(1)</sup>;
- b) pełną nazwę;
- c) państwo siedziby;
- d) właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
3. W odniesieniu do dat, od których obowiązek rozliczania staje się skuteczny, w tym również w odniesieniu do ewentualnego stopniowego wdrażania, rejestr publiczny EUNGIPW zawiera:
- a) wskazanie kategorii kontrahentów, do których ma zastosowanie każdy okres stopniowego wdrażania;
- b) każdy inny warunek wymagany zgodnie z technicznymi standardami regulacyjnymi przyjętymi na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, który musi zostać spełniony, aby miał zastosowanie okres stopniowego wdrażania.
4. Rejestr publiczny EUNGIPW zawiera odesłanie do regulacyjnych standardów technicznych przyjętych na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, zgodnie z którymi został ustanowiony każdy poszczególny obowiązek rozliczania.
5. W odniesieniu do CCP, który został zgłoszony EUNGIPW przez właściwy organ, rejestr publiczny EUNGIPW zawiera przynajmniej:
- a) oznaczenie CCP;
- b) klasę aktywów, do której zaliczają się zgłaszane kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- c) typ kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- d) datę zgłoszenia;
- e) oznaczenie właściwego organu dokonującego zgłoszenia.

## ROZDZIAŁ VI

## FRAGMENTACJA PŁYNNOŚCI

(art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

## Artykuł 9

## Określenie pojęcia fragmentacji płynności

1. Uznaje się, że fragmentacja płynności występuje, gdy uczestnicy systemu obrotu nie są w stanie zawrzeć w tym systemie transakcji z innym kontrahentem lub z innymi kontrahentami z powodu braku porozumień rozliczeniowych, do których mieliby dostęp wszyscy uczestnicy.
2. Dostęp CCP do systemu obrotu, który jest już obsługiwany przez innego CCP, nie jest uznawany za źródło fragmentacji płynności w ramach systemu obrotu, jeżeli – bez konieczności nakładania na członków rozliczeniowych CCP, który świadczy już usługi rozliczeniowe, obowiązku zostania członkiem rozliczeniowym CCP występującego z wnioskiem o dostęp – wszyscy uczestnicy systemu obrotu mogą dokonywać rozliczeń, bezpośrednio lub pośrednio, w jeden z następujących sposobów:
- a) poprzez co najmniej jednego wspólnego CCP;
- b) za pomocą uzgodnień rozliczeniowych zawartych pomiędzy CCP.
3. Uzgodnienia mające na celu spełnienie warunków określonych w ust. 2 lit. a) lub b) muszą zostać zawarte zanim CCP występujący z wnioskiem o dostęp zacznie świadczyć usługi rozliczeniowe na rzecz odpowiedniego systemu obrotu.
4. Dostęp do wspólnego CCP, o którym mowa w ust. 2 lit. a), może zostać ustanowiony za pośrednictwem co najmniej dwóch członków rozliczających lub co najmniej dwóch klientów, lub w drodze pośredniego uzgodnienia rozliczeniowego.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 20.

5. Uzgodnienia rozliczeniowe, o których mowa w ust. 2 lit. b), mogą przewidywać przeniesienie transakcji zawartych przez takich uczestników rynku do członków rozliczeniowych innych CCP. Dostęp CCP do systemu obrotu nie powinien wprawdzie wymagać interoperacyjności, ale porozumienie w sprawie interoperacyjności uzgodnione przez odpowiednich CCP i zatwierdzone przez odpowiednie właściwe organy może służyć do celów spełnienia wymogu dotyczącego dostępu do wspólnych uzgodnień rozliczeniowych.

## ROZDZIAŁ VII

### KONTRAHENCI NIEFINANSOWI

#### Artykuł 10

(art. 10 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

#### **Kryteria oceny, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w obiektywny sposób ograniczają ryzyko**

1. Kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przyczynia się w sposób obiektywnie mierzalny do zmniejszenia ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami prowadzoną przez kontrahenta niefinansowego lub jego grupę, jeżeli spełnia – samodzielnie lub w połączeniu z innymi kontraktami pochodnymi, bezpośrednio lub poprzez ściśle skorelowane instrumenty – jedno z następujących kryteriów:

- a) pokrywa ryzyka wynikające z potencjalnej zmiany wartości aktywów, usług, nakładów, produktów, towarów lub zobowiązań, które kontrahent niefinansowy lub jego grupa posiada, produkuje, wytwarza, przetwarza, świadczy, nabywa, którymi handluje, które wynajmuje, dzierżawi lub leasinguje, sprzedaje lub zaciąga, lub też w sposób uzasadniony przewiduje ich posiadanie, produkowanie, wytwarzanie, przetwarzanie, świadczenie, nabywanie, handlowanie nimi, ich wynajmowanie, dzierżawienie lub leasing, sprzedaż lub zaciąganie w toku normalnej działalności;
- b) pokrywa ryzyka związane z potencjalnym pośrednim wpływem wahań stóp procentowych, wskaźników inflacji, kursów walutowych lub ryzyka kredytowego na wartość aktywów, usług, nakładów, produktów, towarów lub zobowiązań, o których mowa w lit. a);
- c) kwalifikuje się jako umowa zabezpieczenia zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (MSSF) przyjętymi zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady <sup>(1)</sup>.

#### Artykuł 11

(art. 10 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

#### **Progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania**

Wartości progowe rozliczania do celów obowiązku rozliczania wynoszą:

- a) 1 mld EUR wartości referencyjnej brutto w przypadku kredytowych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

- b) 1 mld EUR wartości referencyjnej brutto w przypadku akcyjnych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- c) 3 mld EUR wartości referencyjnej brutto w przypadku instrumentów pochodnych stopy procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- d) 3 mld EUR wartości referencyjnej brutto w przypadku walutowych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- e) 3 mld EUR wartości referencyjnej brutto w przypadku towarowych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i innych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym niewymienionych w lit. a)–d).

## ROZDZIAŁ VIII

### **TECHNIKI OGRANICZANIA RYZYKA KONTRAKTÓW POCHODNYCH BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM OBROTU POZA RYNKIEM REGULOWANYM NIEROZLICZANYCH PRZEZ CCP**

#### Artykuł 12

(art. 11 ust. 14 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

#### **Potwierdzenie w odpowiednim czasie**

1. Kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarty pomiędzy kontrahentami finansowymi lub kontrahentami niefinansowymi, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, który nie jest rozliczany przez CCP, musi zostać potwierdzony, w miarę możliwości drogą elektroniczną, w możliwie najkrótszym terminie, a najpóźniej:

- a) w przypadku swapów ryzyka kredytowego i swapów stóp procentowych zawartych do dnia 28 lutego 2014 r. włącznie – do końca drugiego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- b) w przypadku swapów ryzyka kredytowego i swapów stóp procentowych zawartych po dniu 28 lutego 2014 r. – do końca pierwszego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- c) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych do dnia 31 sierpnia 2013 r. włącznie – do końca trzeciego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego;
- d) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych po dniu 31 sierpnia 2013 r. i do dnia 31 sierpnia 2014 r. włącznie – do końca drugiego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego;

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

e) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych po dniu 31 sierpnia 2014 r. – do końca pierwszego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego.

2. Kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawarty z kontrahentem niefinansowym innym niż określony w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, musi zostać potwierdzony w możliwie najkrótszym terminie, w miarę możliwości drogą elektroniczną, a najpóźniej:

a) w przypadku swapów ryzyka kredytowego i swapów stóp procentowych zawartych do dnia 31 sierpnia 2013 r. włącznie – do końca piątego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

b) w przypadku swapów ryzyka kredytowego i swapów stóp procentowych zawartych po dniu 31 sierpnia 2013 r. i do dnia 31 sierpnia 2014 r. włącznie – do końca trzeciego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

c) w przypadku swapów ryzyka kredytowego i swapów stóp procentowych zawartych po dniu 31 sierpnia 2014 r. – do końca drugiego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

d) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych do dnia 31 sierpnia 2013 r. włącznie – do końca siódmego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego;

e) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych po dniu 31 sierpnia 2013 r. i do dnia 31 sierpnia 2014 r. włącznie – do końca czwartego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego;

f) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych po dniu 31 sierpnia 2014 r. – do końca drugiego dnia roboczego po dniu ich zawarcia.

3. W przypadku gdy transakcja, o której mowa w ust. 1 lub 2, zostaje zawarta po godz. 16.00 czasu lokalnego lub z kontrahentem znajdującym się w innej strefie czasowej, co uniemożliwia dokonanie potwierdzenia w wyznaczonym terminie, potwierdzenia dokonuje się w możliwie najkrótszym terminie, a najpóźniej w ciągu jednego dnia roboczego po terminie określonym, odpowiednio, w ust. 1 lub 2.

4. Kontrahenci finansowi posiadają niezbędną procedurę dotyczącą comiesięcznego zgłaszania właściwemu organowi

wyznaczonemu zgodnie z art. 48 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady<sup>(1)</sup> liczby niepotwierdzonych transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których mowa w ust. 1 i 2, które pozostają niepotwierdzone przez okres dłuższy niż pięć dni roboczych.

#### Artykuł 13

(art. 11 ust. 14 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

#### Uzgadnianie portfeli

1. Finansowi i niefinansowi kontrahenci będący stronami kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym dochodzą z każdym ze swoich kontrahentów, do porozumienia, w formie pisemnej lub za pomocą równoważnych środków elektronicznych, w sprawie uzgodnień dotyczących uzgadniania portfeli. Porozumienie takie należy osiągnąć przed zawarciem kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

2. Uzgadnianie portfeli jest przeprowadzane pomiędzy stronami kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub przez wykwalifikowaną osobę trzecią, która została należycie upoważniona do wykonywania tego zadania przez kontrahenta. Uzgadnianie portfeli obejmuje najważniejsze warunki transakcji, które identyfikują każdy poszczególny kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, i obejmuje co najmniej wycenę przypisaną każdemu kontraktowi zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

3. W celu wczesnego zidentyfikowania wszelkich rozbieżności dotyczących istotnych warunków kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w tym jego wyceny, uzgodnienia portfeli dokonuje się:

a) w przypadku kontrahenta finansowego lub kontrahenta niefinansowego, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012:

(i) każdego dnia roboczego, w którym kontrahenci posiadają co najmniej 500 obowiązujących wzajemnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

(ii) raz na tydzień, gdy w dowolnym momencie w ciągu tego tygodnia kontrahenci posiadali od 51 do 499 obowiązujących wzajemnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

(iii) raz na kwartał, gdy w dowolnym momencie w ciągu tego kwartału kontrahenci posiadali nie więcej niż 50 obowiązujących wzajemnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

b) w przypadku kontrahenta niefinansowego innego niż określony w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012:

(i) raz na kwartał, gdy w dowolnym momencie w ciągu tego kwartału kontrahenci posiadali ponad 100 obowiązujących wzajemnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

(ii) raz na rok, gdy kontrahenci posiadają nie więcej niż 100 obowiązujących wzajemnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

#### Artykuł 14

(art. 11 ust. 14 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

#### Kompresja portfela

Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi posiadający co najmniej 500 obowiązujących, zawartych z innymi kontrahentem kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane centralnie, posiadają procedury dotyczące sprawdzania regularnie, a co najmniej dwa razy w roku, możliwości dokonania kompresji portfela w celu zmniejszenia ich ryzyka kredytowego kontrahenta i procedury dotyczące przeprowadzania takiej kompresji portfela.

Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi muszą być w stanie przedstawić odpowiedniemu właściwemu organowi racjonalnego wyjaśnienia swojej oceny, zgodnie z którą nie należy przeprowadzać kompresji portfela.

#### Artykuł 15

(art. 11 ust. 14 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

#### Rozstrzygnięcie sporów

1. Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi, którzy zawierają pomiędzy sobą kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, uzgadniają wcześniej szczegółowe procedury i procesy dotyczące:

a) identyfikowania, rejestrowania i monitorowania sporów dotyczących uznania lub wyceny kontraktu oraz wymiany zabezpieczeń pomiędzy kontrahentami. Procedury te przewidują co najmniej rejestrowanie czasu, przez jaki spór pozostaje nierozstrzygnięty, kontrahenta będącego stroną sporu i spornej kwoty;

b) szybkiego rozstrzygnięcia sporów i specjalnej ścieżki postępowania w przypadku sporów, które nie zostaną rozstrzygnięte w ciągu pięciu dni roboczych.

2. Kontrahenci finansowi zgłaszają właściwemu organowi wyznaczonemu zgodnie z art. 48 dyrektywy 2004/39/WE wszelkie spory pomiędzy kontrahentami dotyczące kontraktu

pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jego wyceny lub wymiany zabezpieczenia, których kwota lub wartość przewyższa 15 mln EUR i które pozostają nierozstrzygnięte przez co najmniej 15 dni roboczych.

#### Artykuł 16

(art. 11 ust. 14 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

#### Warunki rynkowe uniemożliwiające dokonanie wyceny rynkowej

1. Wystąpienie jednej z poniższych sytuacji uznaje się za warunki rynkowe uniemożliwiające dokonanie wyceny rynkowej kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym:

a) rynek jest nieaktywny;

b) zakres racjonalnych wartości godziwych jest duży i niemożliwa jest racjonalna ocena prawdopodobieństwa poszczególnych szacunków.

2. Rynek danego kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest uznawany za nieaktywny, jeżeli kwotowane ceny nie są łatwo i regularnie dostępne, a dostępne ceny nie są reprezentatywne dla faktycznych i regularnie przeprowadzanych transakcji na warunkach rynkowych.

#### Artykuł 17

(art. 11 ust. 14 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

#### Kryteria stosowania wyceny w oparciu o model

Na potrzeby wyceny w oparciu o model kontrahenci finansowi i niefinansowi posiadają model, który:

a) uwzględnia wszystkie czynniki, które byłyby brane pod uwagę przez kontrahentów przy wyznaczaniu ceny, w tym jak najwięcej informacji dotyczących wyceny według wartości rynkowej;

b) jest zgodny z przyjętymi ekonomicznymi metodami wyceny instrumentów finansowych;

c) jest kalibrowany i sprawdzany za pomocą testów, które wykorzystują ceny z obserwacji bieżących transakcji rynkowych na takich samych instrumentach finansowych lub inne dostępne zaobserwowane dane rynkowe;

d) podlega niezależnym procesom walidacji i monitorowania przez jednostkę organizacyjną inną niż jednostka ponosząca ryzyko;

e) jest należycie udokumentowany i podlega zatwierdzeniu przez radę dyrektorów tak często, jak jest to konieczne – po każdej istotnej zmianie, a co najmniej raz w roku. Zadanie zatwierdzania modelu może zostać przekazane komitetowi.

**Artykuł 18**

(art. 11 ust. 14 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

**Szczegółowe informacje zawierane w powiadomieniu dotyczącym transakcji wewnątrzgrupowej kierowanym do właściwego organu**

1. Kierowane do właściwego organu wnioski lub powiadomienia zawierające szczegółowe informacje na temat transakcji wewnątrzgrupowej są sporządzane na piśmie i zawierają:

- a) prawne strony transakcji, w tym ich identyfikatory zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1247/2012;
- b) relację pomiędzy stronami w ramach grupy;
- c) szczegółowe informacje na temat dodatkowych relacji pomiędzy stronami w ramach grupy;
- d) kategorię transakcji wewnątrzgrupowej zgodnie z art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2 lit. a)–d) rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- e) szczegółowe informacje na temat transakcji, o których wyłączenie ubiega się kontrahent, w tym:
  - (i) klasa aktywów, do której zaliczają się kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
  - (ii) typ kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
  - (iii) typ aktywów bazowych;
  - (iv) waluta referencyjna i waluta rozrachunku;
  - (v) skala okresów zapadalności kontraktu;
  - (vi) typ rozrachunku;
  - (vii) szacunki dotyczące rocznych wielkości, wolumenu i częstotliwości kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

2. W ramach swojego wniosku lub powiadomienia kierowanego do odpowiedniego właściwego organu kontrahent przedstawia także dodatkowe informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 11 ust. 6–10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Dodatkowe dokumenty obejmują kopie udokumentowanych procedur zarządzania ryzykiem, informacje o historycznych transakcjach, kopie odpowiednich umów pomiędzy stronami i mogą obejmować opinię prawną, jeżeli zażąda jej właściwy organ.

**Artykuł 19**

(art. 11 ust. 14 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

**Szczegółowe informacje zawierane w kierowanym do EUNGiPW powiadomieniu o transakcji wewnątrzgrupowej**

1. Właściwy organ przekazuje EUNGiPW na piśmie szczegółowe informacje na temat transakcji wewnątrzgrupowej:

- a) w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia – w przypadku powiadomienia wystosowanego na podstawie art. 11 ust. 7 lub art. 11 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
  - b) w terminie jednego miesiąca od przedłożenia kontrahentowi decyzji – w przypadku decyzji właściwego organu wydanej na podstawie art. 11 ust. 6, art. 11 ust. 8 lub art. 11 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
2. Kierowane do EUNGiPW powiadomienie zawiera:
- a) informacje wymienione w art. 18;
  - b) informację o istnieniu pozytywnej lub odmownej decyzji;
  - c) w przypadku decyzji pozytywnej:
    - (i) uzasadnienie, dlaczego uznaje się za spełnione warunki określone, odpowiednio, w art. 11 ust. 6, art. 11 ust. 7, art. 11 ust. 8, art. 11 ust. 9 lub art. 11 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
    - (ii) informację, czy zwolnienie ma charakter pełny czy też częściowy – w przypadku powiadomienia związanego z przepisami art. 11 ust. 6, art. 11 ust. 8 lub art. 11 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
  - d) w przypadku decyzji odmownej:
    - (i) wskazanie warunków określonych, odpowiednio, w art. 11 ust. 6, art. 11 ust. 7, art. 11 ust. 8, art. 11 ust. 9 lub art. 11 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, które nie zostały spełnione;
    - (ii) uzasadnienie, dlaczego warunki te uznaje się za niespełnione.

**Artykuł 20**

(art. 11 ust. 14 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

**Informacje na temat zwolnienia wewnątrzgrupowego, które należy podawać do wiadomości publicznej**

Podawane do wiadomości publicznej informacje na temat zwolnienia wewnątrzgrupowego obejmują:

- a) strony transakcji z prawnego punktu widzenia, w tym ich identyfikatory zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1247/2012;
- b) relację pomiędzy kontrahentami;
- c) informację, czy zwolnienie ma charakter pełny czy też częściowy;
- d) łączną nominalną kwotę kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, do których ma zastosowanie zwolnienie wewnątrzgrupowe.

## Artykuł 21

**Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 13, 14 i 15 stosuje się od dnia przypadającego sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji  
José Manuel BARROSO  
Przewodniczący

---